

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/112/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420010048
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6420010048.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Adriány Považanovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 09. septembra 2020, v trestnej veci obžalovaného W. N. za pokračovací obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 22. 06. 2020, sp. zn. 2T/11/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného W. N., nar. XX.XX.XXXX V E. I. K., trvalým pobytom Y. XX, t. č. N., X. XX/XX
o d s u d z u j e

podľa § 188 ods. 3 Tr.zák., § 36 písm. d), j), l) Tr.zák., § 37 písm. h) Tr.zák. § 38 ods. 2, 3, 8 Tr.zák., § 41 ods. 2 Tr.zák., § 39 ods. 1 Tr.zák. s použitím čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr.zák., § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorý bude vykonávať probačný a mediačný úradník Krajského súdu v Banskej Bystrici s miestom výkonu na Okresnom súde Žiar nad Hronom.

Podľa § 51 ods. 2 Tr.zák. obžalovanému ustanovuje skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, 4 písm. h) Tr.zák. obžalovanému ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu.

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný uznaný za vinného v bodoch 1) a 2) z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a v bodoch 3) a 4) z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. a) Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. účinného do 31.07.2019 na tom skutkovom základe, že

1)

obžalovaný W. N. spolu s obvineným B. T., obvineným O. T. a obvineným W. O. dňa 25.05.2007, asi o 20,30 hod., po predchádzajúcej dohode cez otvor v oplotení vošli do objektu firmy Doprastav, a.s. v Hornom Jelenci, okres Banská Bystrica, kde napadli strážnika V. W., nar. XX.XX.XXXX tak, že k nemu pristúpili odzadu obv. B. T., obv. O. T. a obv. W. O., rukami ho znehybnili, na hlavu mu natiahli kuklu, zaviedli ho do unimobunky nachádzajúcej sa v objekte, kde ho posadili na stoličku, z hlavy mu sňali kuklu a lepiacou páskou mu zalepili oči, ústa, uši, opustili unimobunku a obž. W. N. v objekte pomocou kľúča zn. H. naštartoval pracovný stroj rýpadlo - nakladač zn. H., sériové číslo D ktorého majiteľom je spoločnosť BPT Leasing, a.s., Drieňová 34, Bratislava a užívateľom firma X. W. so sídlom Husádok 1, Selce, okres Banská Bystrica a s týmto odišiel do obce N., okres Z. Z., kde stroj odstaviť na presne nezistenom mieste, uvedeným konaním spôsobili majiteľovi stroja spoločnosti BPT Leasing, a.s., Bratislava škodu podľa znaleckého posudku vo výške 1 306 300 Sk, pričom V. W. neutrpel také zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

2)

obžalovaný W. N. spolu s obvineným B. T., obvineným O. T. a obvineným W. O. dňa 01.12.2007, asi o 18,30 hod., po predchádzajúcej dohode v obci Z. XXX, okres E. I. K., v spoločnom objekte obce Z. a firmy KOMP - URB - PAS, pozemkové spoločenstvo Bzenica, zamaskovaní v čiernych kuklách prepadli strážnika objektu O. W., nar. XX.XX.XXXX tak, že obž. W. N. prišiel s vozidlom zn. O. J., VIN G výr. č. motora XXXXXX, ev. č. Z. XXX N., M. metalízy k vstupnej bráne areálu, čím vylákal strážnika, ktorého následne pri vstupnej bráne obv. B. T., obv. O. T. a obv. W. O. zvalili na zem, oči, ústa a nohy mu prelepili lepiacou páskou, na ruky za chrbtom mu založili putá, v jednej z budov objektu ho dali do vane a následne odcudzili nákladne motorové vozidlo zn. G., ev. č. Z. XXX F., J. farby, VIN XXXXXXXX, výr. č. XXXXX, rok výroby XXXX tak, že obv. W. O. lopatou rozbil sklenenú výplň okna na dverách na strane vodiča, dvere otvoril pomocou kľúčov, ktoré sa nachádzali v zapaľovaní, vozidlo naštartoval, vyšiel s ním z areálu a prešiel na hnojisko nad obcou Y., okres E. I. K., pred ním od obce Z. až do obce Y. na vozidle zn. O. J. išiel obž. W. N., ktorý mal hlásiť výskyt možných policajných hliadok a po odstavení nákladného motorového vozidla zn. G. XXX doviezol obv. W. O. späť do areálu v obci Z., uvedeným konaním spôsobili majiteľovi nákladného motorového vozidla zn. G. XXX firme Stavasta, s.r.o., Banská Štiavnica, ul. A.T. Sitnianskeho 6, škodu podľa znaleckého posudku vo výške 606 664 Sk, následne z objektu odcudzili ďalšie nákladné motorové vozidlo zn. G. XXX, ev. č. E. XXX F., E. farby, VIN G rok výroby XXXX, ktorého majiteľom je V. F., nar. XX.XX.XXXX tak, že obv. W. O. pomocou kovovej tyče v tvare písmena G. rozbil sklenenú výplň okna na dverách na strane vodiča, dvere otvoril, vytrhol káble zo spínacej skrinky, vozidlo naštartoval a prešiel s ním nad obec Y., okres E. I. K., pričom opäť išiel pred ním na vozidle zn. O. J. obž. W. N. a po odstavení nákladného motorového vozidla doviezol obv. W. O. späť do obce Z., okres E. I. K., uvedeným konaním spôsobil majiteľovi vozidla V. F. škodu podľa znaleckého posudku vo výške 749 192 Sk a odcudzením vecí nachádzajúcich sa vo vozidle škodu podľa znaleckého posudku vo výške 41 315 Sk, obv. W. O. a obv. O. T. z miestnosti určenej pre strážnikov O. W. z jeho šiat, ktoré mal zavesené na skrini, odcudzili peňaženku s finančnou hotovosťou vo výške 1 400 Sk a kľúče od areálu, čím mu spôsobili škodu vo výške 1 609 Sk, nespôsobili mu také zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

3)

obžalovaný W. N. spolu s obvineným B. T. a obvineným W. O. v presne nezistenom čase, od 17,00 hod. dňa 22.05.2007 do 07,35 hod. dňa 23.05.2007, po predchádzajúcej dohode odcudzili z areálu H., na ul. X. v N., okres E. I. K., pod čerpacou stanicou Slovnaft, pracovný stroj zn. U. XXX, výr. č. podvozku XXXXX/XX, výr. č. karosérie XXXXX/XX, výr. č. motora XXXXXX, E. farby, ktorého majiteľom je spoločnosť Investri, s.r.o., Zvolen tak, že obv. W. O. vyhládol stroj, ukázal ho obv. B. T., pričom sa dohodli, kedy ho odcudzia, následne obv. B. T. a obv. W. O. zabezpečil doposiaľ nestotožneného živnostníka s nákladným motorovým vozidlom k prevozu univerzálneho nakladača U., požiadali obž. W. N., aby im pracovný stroj otvoril, všetci traja obžalovaný a obvinení vošli do neuzamknutého areálu H., obž. W. N. dal dole predné okno na pracovnom stroji tak, že odstránil tesniacu gumu, vošiel dovnútra a pomocou štartovacích káblov ho naštartoval, so strojom vyšiel z areálu k pristavenému vozíku pripojenému za nákladným motorovým vozidlom zn. O. Y. nezisteného evidenčného čísla, pracovný stroj naložili na vozík

a prikázali ho odviesť na presne nezistené miesto v obci N., okres Z. Z., uvedeným konaním spôsobili majiteľovi univerzálneho nakladača U. XXX spoločnosti Investri, s.r.o., Zvolen, Lieskovská cesta 21, škodu podľa znaleckého posudku vo výške 182 802 Sk,

4)

obžalovaný W. N. spolu s obvineným W. O. a obvineným B. T. dňa 15.11.2007, v čase medzi 18,00 hod. až 22,30 hod., po vzájomnej dohode, po tom, čo si spoločne vyhládli vozidlo na ul. Z. X v Z., v areáli spoločnosti Desing Factory, odcudzili zaparkované nákladné motorové vozidlo zn. O. Y. XXX W. XX, VIN XXXXXXXXXX, typ motora W., rok výroby XXXX, ev. č. G. XXX F., patriace spoločnosti LAZO, s.r.o., Trenčianska Turná, spolu s univerzálnym pracovným strojom zn. X. XXX B., VIN F rok výroby XXXX, T. farby, ktorý bol umiestnený na korbe vozidla zn. O. Y., patriacim leasingovej spoločnosti S Slovensko, s.r.o., Bratislava tak, že obv. B. T. vošiel do areálu, aby zistil, či tam nie je nejaký vrátnik, následne vošli doposiaľ presne nezisteným vozidlom zn. O. J. do areálu obv. W. O. a obž. W. N., kde obž. W. N. povedal obv. W. O., akým spôsobom má vozidlo otvoriť a naštartovať, obv. W. O. vyrezal gumu na okne na strane vodiča, otvoril dvere, vošiel do vozidla zn. O. Y., obž. W. N. mu zapol baterky a obv. W. O. vozidlo naštartoval, opustil s ním areál a odstavil ho na B. ulici v Z., obv. B. T. dával pozor a následne aj s obž. W. N. z areálu odišli na vozidle, ktorým sa na miesto priviezli, uvedeným konaním spôsobili majiteľovi nákladného motorového vozidla zn. O. Y. spoločnosti LAZO, s.r.o., ul. Beckovská 346, Trenčianska Turná podľa znaleckého posudku škodu vo výške 117 961 Sk a odcudzením pracovného stroja zn. X. XXX B. patriacim leasingovej spoločnosti S Slovensko, s.r.o., Tomášikova 17, Bratislava škodu podľa znaleckého posudku vo výške 1 232 924 Sk.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 188 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. d), j), l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený, a zároveň mu bol uložený probačný dohľad s ustanovením skúšobnej doby 5 rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. h) Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť, ktorá je súčasťou probačného dohľadu spočívajúca najmä v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. bol obžalovaný, ktorému bol uložený probačný dohľad, povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení, a to firma X. W., stavebno obchodná spoločnosť Selce, Husádok 1, IČO: 14159368 a V. F., Nákladná cestná doprava, Malá Lehota 551, IČO: 34772031, odkázaní na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal okresný prokurátor odvolanie písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 07.07.2020, ktoré odôvodnil ďalším písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 17.07.2020, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však, pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, nestotožnil. Zdôraznil, že trest uložený s poukazom na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len Dohovor) bol uložený nesprávne z formálneho hľadiska, nakoľko bolo namieste aplikovať podľa vnútroštátneho práva ust. § 39 Tr.zák. Uvedený článok Dohovoru neupravuje parciálne právo spočívajúce v možnosti zmiernenia trestu pre prípad, že by sa použitie trestnej sankcie podľa hmotného práva príslušného štátu javilo ako neprimerane prísne. Naopak, týka sa to len procesných atribútov konania pred nezávislým a nestranným súdom, ako aj konania zákonného sudcu v primeranej lehote.

Z hľadiska vnútroštátneho práva prichádza do úvahy zníženie pod zákonom ustanovené minimum podľa ust. § 39 a ust. § 118 Tr.zák. Medzi okolnosti prípadu podľa osobitného zmierňovacieho ust. § 39 ods. 1

Tr.zák. patrí aj neprerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ak nie sú prieťahy zavinené obvineným, v čom je styčný bod oboch týchto právnych úprav.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.por. zrušil v napadnutej časti rozsudok prvostupňového súdu a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému formálne správne uloží adekvátny trest odňatia slobody.

K podanému odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným krajskému súdu dňa 28.08.2020. Najprv poukázal na napadnutú časť rozsudku, následne na obsah podaného odvolania, s ktorým sa však nestotožnil.

Ďalej dal do pozornosti príslušné ustanovenia Ústavy SR a Dohovoru, a taktiež judikatúru Najvyššieho súdu SR s dôrazom na to, že neúmerne dlhú dobu konania môže konajúci súd zohľadniť pri výmere trestu a tak poskytnúť dotknutej osobe spravodlivé zadosťučinenie. Porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote je zásahom do princípov zaručujúcich právo na spravodlivý proces, pričom sa zároveň stráca aj účel trestného konania. Značný časový odstup od spáchania deliktu má vplyv na určenie nebezpečnosti a závažnosti spáchaného trestného činu.

V danom prípade u neho došlo nepochybne k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, keďže obdobie viac ako 13, resp. 12 a pol roka možno považovať za neprimeranú dĺžku konania. Európsky súd pre ľudské práva považuje za neúmerne dlhé konanie, ktoré presahuje dobu 6 rokov. Sám sa nepodieľal na spôsobe takéhoto stavu, keďže si riadne a včas preberal všetky písomnosti súdu, zúčastňoval sa na hlavných pojednaniach, resp. súhlasil, aby sa vykonali v jeho neprítomnosti.

Uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu za súčasného uloženia probačného dohľadu je v súlade s rozhodovacou praxou všeobecných súdov SR, Ústavného súdu SR a má oporu aj v rozhodnutiach Európskeho súdu pre ľudské práva. Okresný súd správne prihliadol nielen na okolnosti prípadu, ale aj jeho pomery, najmä na jeho doterajší riadny život, a keďže zobral do úvahy aj neúmerne dlhú dobu trestného konania, správne aplikoval aj príslušné ustanovenie Dohovoru.

Po prepustení z väzby v roku 2008 dokončil strednú školu, riadne sa zamestnal, čo pretrváva až do súčasnosti, jeho zamestnávateľia ho hodnotili vždy kladne. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti (okrem tejto trestnej veci), teda viedol a vedie riadny život. Ako osoba bol vystavený dlhodobu právnej neistote o jeho ďalšom osude, práve kvôli neúmerne dlhú dobu trestného konania, čo negatívne ovplyvnilo kvalitu jeho života a možno to považovať už za určitú formu sankcie. Uložený trest spĺňa účel trestu, vrátane individuálnej a generálnej prevencie. Prevažovali u neho poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcimi okolnosťami, čo je tiež potrebné zobrať do úvahy a uloženie akéhokoľvek iného ako podmieneného trestu odňatia slobody, by bolo neprimerane prísne a nemalo by oporu vo výkone trestu odňatia slobody.

Ďalej pripojil rozhodnutia krajských súdov týkajúcich sa obdobnej problematiky pri ukladaní trestov. Napadnutý rozsudok považoval za správny a zákonný, zodpovedajúci stavu veci, vrátane uloženého trestu.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na dôvodoch uvedených v písomne podanom odvolaní. Zdôraznil, že okresný súd formálne pochybil, keď uloženie trestu znížil podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, pretože v danom prípade malo byť aplikované ust. § 39 Tr.zák. Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo veci rozhodol sám tak, že uvedené formálne pochybenie odstráni a uloží obžalovanému primeraný trest odňatia slobody.

Naproti tomu sa obhajca obžalovaného pridŕžoval dôvodov uvedených v jeho písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora. Uložený trest považoval za zákonný, spravodlivý, jeho mimoriadne zníženie odôvodňovali pomery obžalovaného, ale aj okolnosti prípadu, najmä dĺžka trestného konania. Vzhľadom

k tomu navrhol, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora zamietol podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania okresného prokurátora zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora bolo podané čiastočne dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného v bodoch 1) a 2) z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a v bodoch 3) a 4) z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. a) Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. účinného do 31.07.2019, na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por., že je zo skutkov v bodoch 1), 2), 3) a 4) vinný a následne súd jeho vyhlásenie uznesením prijal. Výrok o náhrade škody, ktorým boli vyššie uvedené subjekty podľa § 288 ods. 1 Tr.por. odkázané s nárokmi na náhradu škody na civilný proces, taktiež nadobudol právoplatnosť, keďže ho odvolaním nenapadla žiadna z procesných strán.

Preskúmavajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, dospel krajský súd čiastočne k inému záveru ako okresný súd, nakoľko pri ukladaní trestu bolo porušené ustanovenie Trestného zákona, vzhľadom k tomu odvolanie okresného prokurátora považoval za čiastočne dôvodné, a preto napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. v celom výroku o treste zrušil a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o treste sám.

U obžalovaného už okresný súd správne zistil tri poľahčujúce okolnosti podľa ust. § 36 písm. d), j), l) Tr.zák. a zároveň jednu priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. h) Tr.zák. Keďže poľahčujúce okolnosti prevažovali nad priťažujúcimi v pomere 3 : 1, znižovala sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby za prísnejší z trestných činov (10 rokov až 15 rokov) o 1/3-inu (ust. § 38 ods. 3, ods. 8 Tr.zák.), pričom prihliadol aj na mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcej okolnosti podľa § 38 ods. 2 Tr.zák. Na druhej strane však musel zároveň prihliadnuť aj na ust. § 41 ods. 2 Tr.zák., keďže ukladal úhrnný trest za dva úmyselné trestné činy, z ktorých jeden bol pokračovací obzvlášť závažný zločin a druhý pokračovací zločin, spáchaných dvoma skutkami, a preto sa zvyšovala horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody za najprísnejší z trestných činov o 1/3-inu. V konečnom dôsledku zákonom ustanovená sadzba u obžalovaného predstavovala rozpätie od 10 rokov až do 18 rokov a 4 mesiacov.

Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní, že je vinný ohľadne všetkých skutkov, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba, čo malo taktiež podstatný význam pri ukladaní trestu, hoci nebolo potrebné priamo aplikovať ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr.zák. per analogiam, podľa ktorého možno uložiť trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Krajský súd sa stotožnil s názorom okresného prokurátora, že okresný súd pochybil, keď pri ukladaní trestu neaplikoval ust. § 39 ods. 1 Tr.zák., naproti tomu však nesúhlasil s jeho tvrdením, že v danom prípade nemalo byť aplikované ust. čl. 6 ods. 1 Dohovoru a v tomto smere sa priklonil k argumentácii uvedenej obžalovaným v písomnom vyjadrení sa k podanému odvolaniu. Je zrejmé, že neprimeraná dĺžka trestného konania, t.j. nedodržanie primeranej lehoty na prejednanie a rozhodnutie veci je okolnosťou, na ktorú je potrebné prihliadať pri ukladaní trestu v zmysle uvedeného ust. Dohovoru, ale zároveň ju možno hodnotiť aj ako okolnosť prípadu odôvodňujúcu mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr.zák.

V tejto trestnej veci však neúmeraná dĺžka konania nebola len jedinou skutočnosťou odôvodňujúcou mimoriadne zníženie trestu, prihliadajúc aj na iné okolnosti prípadu, keď obžalovaný ako spolupáchateľ prispel k spáchaniu trestných činov nižšou mierou ako ostatní spolupáchatelia, nepochybne mal z trestnej činnosti najmenší prospech, pričom u neho prevažovali v podstatnom rozsahu poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcimi. Súčasne bolo nepochybne potrebné prihliadnuť na pomery obžalovaného ako páchatela, ktoré taktiež odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu, keďže tento, okrem stíhanej trestnej činnosti, viedol riadny život, po ukončení dosiahnutia primeraného vzdelania sa riadne

zamestnal, nemal inú kriminálnu minulosť a snaží sa viesť riadny život. Zároveň bol dôležitý jeho kritický postoj, ktorý prejavil k svojej trestnej činnosti a nemožno opomenúť ani jeho mladý vek, ktorý mal pri jej spáchaní.

Ak by však bolo, vzhľadom na právnu kvalifikáciu najprísnejšieho zo súdených trestných činov a tomu zodpovedajúcu zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, aplikované len príslušné zákonné ustanovenie nadväzujúce na ust. § 39 ods. 1 Tr.zák., a to ust. § 39 ods. 3 písm. c) Tr.zák., nebolo by možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v kratšej výmere ako 5 rokov a vzhľadom na takúto výmeru, čo aj na dolnej hranici, by neprichádzal do úvahy podmienený odklad jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu. Odvolací súd bol však toho názoru, vzhľadom na vyššie uvedené, že uloženie úhrnného trestu odňatia slobody spojené s jeho výkonom, by bolo neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Okrem toho, má byť trest nielen zákonný a primeraný, ale aj spravodlivý, a práve preto bolo v danom prípade namieste aplikovať aj ust. čl. 6 ods. 1 Dohovoru, podľa ktorého možno znížiť výmeru uloženého trestu bez obmedzenia vyplývajúceho z ust. § 39 ods. 3 písm. c) Tr.zák. Zároveň bolo potrebné prihliadnuť aj na celkovú dĺžku trestného konania, a to bez zavinenia obžalovaného, ktorá presahovala dvojnásobok dĺžky konania (6 rokov), ktoré už z hľadiska judikatúry možno považovať za neúmerne dlhé. Práve existencia a kombinácia zistených dôvodov viedla až k takej výraznej miere mimoriadneho zníženia výmery trestu odňatia slobody.

Rozhodujúc sám krajský súd obžalovanému uložil podľa § 188 ods. 3 Tr.zák., § 36 písm. d), j), l) Tr.zák., § 37 písm. h) Tr.zák. § 38 ods. 2, 3, 8 Tr.zák., § 41 ods. 2 Tr.zák., § 39 ods. 1 Tr.zák. s použitím čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr.zák., § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorý bude vykonávať probačný a mediačný úradník Krajského súdu v Banskej Bystrici s miestom výkonu na Okresnom súde Žiar nad Hronom.

Podľa § 51 ods. 2 Tr.zák. obžalovanému ustanovil skúšobnú dobu na 5 rokov.

Podľa § 51 ods. 2, 4 písm. h) Tr.zák. obžalovanému uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu.

Uložený trest ako celok obsahuje v dostatočnom rozsahu prvok represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, taktiež postačuje na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a zodpovedá aj všetkým ďalším ustanoveniam Trestného zákona, ktoré upravujú zásady pre ukladanie trestov.

Vo zvyšných častiach, vzhľadom na predtým uvedené, zostal napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Krajský súd, po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní okresného prokurátora, považujúc ho za čiastočne dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.